

Biblisk allmänbildning inför söndag 19 juli, 2020 Årgång 3
Sjätte söndagen efter trefaldighet – Luk 9:51-62, tema: Efterföljelse.

Luk 9:51 När tiden var inne för hans upptagande till himlen

Att tiden var inne, innebär att det var ungefär 3 månader kvar, tills Jesus red in i Jerusalem för att genomföra sin försoningsgärning.

Forts vers 51: vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?« Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

När man läser de här raderna, kan man se en likhet med korstågen. Araberna skulle ”kristnas”. Det skedde genom att de döptes. Tvångsmässigt. Modell: ”Döp dej, eller jag hugger huvudet av dej ...!

En till synes effektiv metod, med en ”liten ..., hm ..., brist: Det innebar ingalunda ett lärjungaskap från hjärtat hos den döpte, snarast dess motsats!

Man kan förundras över Jakob och Johannes. De var verkliga lärjungar! Märkligt att de inte lät sig styras av empati. Att det inte fanns någon barmhärtighet i deras tanke. Den barmhärtighet de sett Jesus ha, under de mer än tre år de följt honom.

Personlig reflektion: Är jag lika obarmhärtig? Man kan reflektera mycket över ”kristenhetens karismatiska onda förkunnare” som åstadkom korståg, inkquisition och häxprocesser.

Vad gjorde Jesus? Med sin makt botade och fördrev han ondskan och dess konsekvenser. Oavsett onskans olika uttryck och former. Han använde inte sin makt till att förskjuta Jakob och Johannes. Trots att de föreslog att i värsta IS-stil förrinta en hel by!

Att Jesus inte försköt dem är viktigt! Han kunde sagt dem, modell: ”... *här har jag visat er rätt väg i mer än tre år. Inget verkar ha fastnat. Nu ger jag upp! Försvinn ...*” Jesus försköt inte dessa lärjungar. Trots att de borde vetat bättre! Jesus försköt inte, han tillrättavisade dem. Tålmodigt.

Detta -Jesu sinnelag - är viktigt och gäller för var och en av oss.

Oavsett misstag du och jag gjort, är vi lovade en evighet tillsammans med Guds son.

Om vi litar på att han tagit evighetskonsekvensen av våra misstag.
Om vi ger uttryck för vår tillit till att Jesus är Guds son:

*Rom 10:9 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, **skall** du bli räddad.*

Ovanstående ord i vår bibel är en nyckel in i evigheten. Det du läste är ett av flera bibelställen, med samma löfte. Nyckelns kod är – ungefär som taggarna på våra fysiska nycklar – ordet ”skall”.

Ordet ”skall” är tvingande!

Jesus använder också ordet ”skall” i sina löften. Jesu löften är orubbliga löften till var och en av oss. Även!!!, om vi upptäckt att vi själva tänkt eller agerat så, som lärjungarna ville, visavi den samariska byn!

Här fortsätter söndagens evangelietext:

Att följa Jesus

Luk 9:57, forts: När de kom vandrande på vägen sade en man till honom: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.«

Här kan man göra reflektionen över människor, som lätt blir hänförda. Vi kan se hänförelse vid konserter med karismatiska artister. Ett känt exempel på en artist som skapade hänförelse var Elvis Presley. Alla har nog sett någon glimt av publikens extatiska hänryckning från hans konserter.

Jesu ord: *Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.«*

Uttryckt med andra ord: ”Menar du allvar? Är du att kvar som lärjunge, när hänförelsen klingat av, när de tunga, stekheta dagarna kommer?”

De första tolv lärjungarna följde Jesus. Även när man var trött och det var stekhet! När det var dammigt och det medhavda vattnet var slut. Lärjungarna hade under tre år följt Jesus i ”vått och torrt”. Förmodligen mest ”torrt”.

Om vi tror att vi skall vandra i en behaglig gräddfil så tar vi miste. Hänförelser är korta stunder i våra liv. Sedan måste de förnyas.

Förlitan, tilltro finns närvarande varje dag. Oavsett jag upplever hänförelse eller ej.

Vers 59, forts: Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.

I den ”Svenska kärnbibeln” - en bibelöversättning som innehåller insprängda bibelförklaring – läste jag, citerar kärnbibeln:

”[Den judiska begravningen skedde i två steg. Så fort som möjligt, helst samma dag, begravdes den döde i en gravkammare. Familjen höll sedan en sju dagars sorgeperiod, följt av trettio dagar av mindre intensiv sorg. Inte förrän ett år senare ansvarade äldste sonen för att flytta benen till en s.k. benkista]”

Det var en tidsmässig omöjlighet mannen bad om. Jesus skulle rida in i Jerusalem om tre månader. *Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike*. De orden är kallelse till lärjungaskap! Jesu kallelse är alltid ”Nu”. Inte i morgon. Inte i nästa vecka.

Vers 61, forts: « En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«

En man erbjuder sig. En annan kallas. Bägge gör förbehåll avseende sina lärjungaskap. Textens ord ”men låt mig först ...” är en variant av orden: ”Sen”. ”Inte just nu.” Olika ord för invändningar. Ord, där Jesus kallelse faktiskt avspisas. Invändningar där vi avspisar honom. Ord, från djupet av våra hjärtan. Som avvisar Jesu kallelse. Ord, där vi avspisar hans evighet.